CANADA

Primii emigranti romani si-au facut aparitia in Canada intre 1882 si 1918. In marea lor majoritate emigrantii erau muncitori agricoli, care au lucrat la inceput la constructia de cai ferate si in agricultura

Al doilea val poate fi considerat cel de dupa primul razboi mondial pana in 1929, nefiind foarte consistent. Acesta a cuprins rude si prieteni ai celor deja stabiliti in Canada, unii dintre ei reusind sa obtina slujbe in comert sau in profesii care le-au permis accesul in randul clasei de mijloc.
Al treilea val este consemnat la sfarsitul celui de-al doilea razboi mondial, pana in anul 1955. Motivele emigrarii au fost, in principal, de ordin politic.
Al patrulea val poate fi apreciat ca fiind in perioada anilor ’70 si ’80, multi dintre emigranti avand o buna pregatire profesionala. Conform statisticilor oficiale canadiene, in 1986 erau inregistrati peste 60 000 de romani - canadieni (origine unica sau multipla). Potrivit oficialilor de la „Imigration Canada”, dupa 1990 circa 3 000 de romani, mai ales tineri, s-au stabilit, anual, in Canada (tara care incurajeaza multiculturalismul etnic/emigratia, prin intermediul Ministerului Federal al Emigratiei si Cetateniei, reprezentat si la nivel provincial)
Daca primul si al doilea val cuprindeau mai ales tarani veniti din Transilvania, Bucovina si Dobrogea, ultimele reunesc romani de diverse profesii din intreaga tara.
In prezent, in Canada traiesc peste 100 000 de romani si originari din Romania, potrivit unor surse neoficiale. Cei mai multi dintre etnicii romani se afla in provinciile Ontario, Quebec, Alberta, Saskatchewan, British Columbia si Manitoba. Orasele cele mai populate de romani sunt: Toronto, Montreal, Kitchener, Windsor, Vancouver, Edmonton si Hamilton.
Caracteristica principala a noilor veniti dupa 1990 este diversitatea de varste si profesii, cele mai multe intelectuale, dar si unele legate de diferite meserii. Cauzele invocate sunt de ordin economic, dublate uneori si de motivatii de ordin politic.
Exista, in prezent, in Canada numeroase personalitati stiintifice de origine romana. In provincia Quebec sunt, de exemplu, 116 profesori universitari intre care si Nicolae Mateescu-Matte (membru de onoare al Academiei Romane).
Comparativ cu alte etnii din Canada, emigratia de origine romana nu este compacta si foarte bine organizata, are o structura amorfa si ocupa pozitii economice, politice si sociale relativ modeste.
In cadrul comunitatii exista o mare diversitatea de opinii si atitudini fata de Romania, unii mentinandu-se, insa, pe pozitii conservatoare, avand retineri si resentimente.
Exista o preocupare crescanda pentru recuperarea proprietatilor din tara, desi multi dintre emigranti nu au facut, inca, vreun demers legal in acest sens si nu sunt, in general, la curent cu legislatia romana in acest domeniu.
Se remarca, de asemenea, o valorificare insuficienta a posibilitatilor de cooperare cu operatori economici din Romania.
Daca generatia veche a reusit sa se grupeze in special in jurul bisericilor (care, din pacate, apartin inca de episcopii diferite), noi emigranti, desi au o pregatire profesionala superioara, se confrunta cu greutatile inceputului vietii in Canada si nu reusesc sa constituie asociatii puternice

(intervin si considerente financiare).
Organizatiile diasporei romane actioneaza pentru pastrarea traditiilor culturale si spirituale, afirmarea valorilor romanesti in Canada, strangerea relatiilor cu patria de origine. Intre acestea mentionam: Federatia Asociatiilor Romanilor din Canada, Asociatia Romanilor Canadieni din Ontario, Societatea „Graiul Romanesc" din Windsor, Clubul „Mihai Eminescu" din Regina, Asociatia Sasilor Transilvaneni, Asociatia folclorica „Balada" din Edmonton, Societatea „George Enescu" din Montreal, "Campul Romanesc" de la Hamilton, s.a.m.d.
In ceea ce priveste activitatea editoriala, intre publicatiile in limba romana, mai importante sunt „Cuvantul Romanesc", revista „Miorita", jurnalul „TEC Canada", ziarul „Pulsul Romanesc", postul de radio „Miorita", posturile TV „Tele Romanie" (Montreal) si „Tele Romania" (Vancouver).
Pe plan confesional, majoritatea romanilor din Canada sunt crestini ortodocsi. Una dintre cele mai vechi biserici romanesti din Canada (si din America de Nord) se afla la Regina, fiind construita in 1902. Dupa primul razboi mondial s-au construit biserici romanesti in Alberta, Saskatchewan si Monitoba. In ultimul timp s-au construit parohii noi pe coasta de est a Canadei, la Ottawa, si pe coasta de vest, la Vancouver. Singura catedrala romaneasca din Canada se gaseste la Windsor.
Cele trei biserici ortodoxe din Montreal sunt subordonate unor mitropolii diferite: Biserica „Buna Vestire" este subordonata Mitropoliei Ortodoxe Ruse din afara (Mitropolitul Vitalie), biserica „Ioan Botezatorul" il recunoaste pe Mitropolitul Victorin (alaturi de alte 32 de biserici din S.U.A. si Canada), iar Misiunea Ortodoxa din America - pe episcopul Nathaniel (impreuna cu alte 58 de biserici si 24 de misiuni ortodoxe romane din S.U.A. si Canada).
O serie de personalitati marcante ale comunitatii romanesti din Canada au vizitat Romania, intre care: profesor universitar Nicolae Mateescu-Matte, Ionela Manolescu - scriitor, Ion Taranu - fost presedinte al Federatiei Asociatiilor Romanilor din Canada, dirijorul Remus Tzincoca, etc.

STATELE UNITE ALE AMERICII

Statisticile oficiale nord-americane au inregistrat pentru prima data in 1881, 11 emigranti din teritoriile romanesti. In prezent se estimeaza ca in SUA traiesc peste 1 milion de americani de origine romana. Cea mai mare concentrare a originarilor din Romania se afla in orasele din nord-estul SUA - in statele Ohio, Indiana, Michigan, Illinois, Pennsylvania si la New York.
Organizarea institutionala a romanilor din America a constituit una din formele importante de conservare si afirmare a identitatii lor etnice, lingvistice, culturale si religioase.
Alaturi de societati infiintate in primele decenii ale secolului nostru, au fost create asociatii si fundatii in diferite zone ale SUA care au pastrat vie spiritualitatea romaneasca in randul

romanilor stabiliti pe pamantul american. Multe dintre acestea au stabilit si mentin legaturi stranse cu institutii similare din tara, au organizat biblioteci, colectii permanente, expozitii si muzee de arta romaneasca.
Publicistica constituie un element esential de prezervare a limbii si etnicitatii romanilor din SUA, de perpetuare a traditiilor istorice, de cultura si civilizatie romaneasca. Tot mai multe emisiuni in limba romana se difuzeaza prin intermediul posturilor de radio si televiziune din Statele Unite. La New York si Los Angeles functioneaza posturi de televiziune conduse de romani sau originari romani stabiliti in SUA.
Un rol deosebit de important in conservarea identitatii romanilor din SUA il are si Biserica Ortodoxa Romana. Inca din 1929 romanii ortodocsi din Statele Unite si Canada au infiintat "Episcopia Misionara", ridicata la rangul de Arhiepiscopie in 1974.
In prezent asistenta religioasa este asigurata de preoti si diaconi romani in majoritatea lacasurilor de cult, avand biserici si case parohiale proprii. In afara acordarii asistentei religioase credinciosilor, Parohia desfasoara o sustinuta activitate culturala, organizand expozitii, spectacole, gale de filme, reuniuni folclorice. Arhiepiscopia editeaza almanahul anual "Credinta" si ziarul trimestrial cu acelasi nume.
In cadrul diasporei romane din America de nord s-au afirmat valorosi oameni de stiinta, filozofi, literati, maestri ai artei interpretative muzicale, profesori universitari, artisti plastici, publicisti etc. Mentionam printre acestia pe profesorii Emil Palade, distins cu premiul Nobel in 1974 pentru descoperiri in domeniul organizarii structurale si functionale a celulei, Emanuel Mardingher, prof. univ. Radu Florescu, istoricul George Ursu, prof. univ.Stephen Fischer-Galati, Anghel Rugina, prof. univ. Maria Manoliu Manea, prof. Virgil Nemoianu, prof. Matei Calinescu, prof. Toma Pavel, etc.
Comunitatea romana din S.U.A. reprezinta, dupa standardele americane, un grup etnic de marime mijlocie. Conform datelor statistice ale recensamintelor din S.U.A., aproape 400 000 de cetateni americani se declara de origine romana, plasand comunitatea romana pe locul al 20-lea, ca marime, in randul celor 71 de grupuri etnice de origine europeana recunoscute oficial. Numarul romanilor care traiesc in S.U.A. este, insa, mult mai mare, tinand seama de faptul ca multi dintre ei nu isi declara originea, fluxul de imigrari continua, iar multi dintre cei stabiliti in S.U.A. nu au dobandit cetatenia americana.
Cea mai mare grupare de comunitati romanesti, numarand fiecare cateva zeci de mii de persoane, se afla statele din nord-este - New York, New Jersey, Pensylvania, Ohio, Michigan, Illinois, zone de destinatie ale primelor valuri de imigranti romani, incepand cu sfarsitul secolului al XIX-lea. California si Florida, destinatii mai recente de imigrare a celor veniti din Romania si de reasezare a unor romani americani din valurile anterioare de imigrare, cunosc o dinamica aparte a comunitatii romano-americane, ajungand sa se plaseze pe locurile doi si dupa New York, in privinta numarului de membri. In ultimii ani, s-au constituit comunitati romanesti care se afla intr-un proces de consolidare si de crestere numerica, in state precum Oregon, Washington. Georgia, Texas, Arizona. In fapt, comunitati romanesti exista in toate statele S.U.A., chiar daca, in unele cazuri, de dimensiuni foarte mici.
Pe langa comunitatile romanesti constituite ca atare, grupate in jurul unor biserici proprii, exista mici grupuri de romani, alcatuite din cateva familii, care frecventeaza o biserica apartinand altei etnii. Exista, de asemenea, americani de origine romana care traiesc izolati de orice comunitate romaneasca, fie din ratiuni subiective (nu doresc sa intretina legaturi cu membrii comunitatii din zona), fie din motive obiective (traiesc in zone in care nu exista alti romani).
Un alt segment important al comunitatii romane din S.U.A., care se suprapune atat comunitatilor

constituite, cat si categoriei celor care traiesc izolati de comunitate, este reprezentat de sutele de profesori si studenti romani sau de origine romana care isi desfasoara activitatea in universitati din aproape toate statele S.U.A.
Gradul de coeziune al comunitatii romano-americane este, in general, redus. Foarte frecvent, orice initiativa sau actiune a unei persoane sau a unui grup de persoane este intampinata cu rezerve, printr-o atitudine marcata de divergentele si rivalitatile personale intre membrii comunitatii, suspiciunile reciproce, veleitatile si ambitiile unor lideri de organizatii locale sau cu aspiratii nationale. Exista, insa unele comunitati locale (Cleveland, Detroit, Chicago) in cadrul carora se manifesta o anumita coeziune, ele reusind sa se mobilizeze si sa antreneze un numar semnificativ de membri, in special in cadrul unor manifestari cu caracter cultural, de pastrare a obiceiurilor si traditiilor romanesti. Recent infiintatul Centru Cultural Romanesc, initiativa privata a Societatii Center Focus Publishing, casa de editura care tipareste si singurul anuar al intreprinzatorilor romani din America, dupa cunostintele noastre singura lucrare de acest gen a comunitatilor romanesti din lume, condusa de inimosul Steven Bonica. Acesta a initiat si o campanie de lobby pentru integrarea Romaniei in structurile NATO, prin relatiile sale personale facand cunoscute oamenilor politici americani, cultura si spiritualitatea romaneasca. Din cate cunoastem este una din putinele initiative private de acest gen. De referinta sunt si paginile web: www.romanian-american.net, www.centerfocus.org, ale acestei societati.
Viata comunitatilor romanesti se desfasoara, cu preponderenta, in jurul bisericilor, unde se manifesta autoritatea morala si spirituala a preotului, credinta comuna constituie elementul de coeziune, iar problemele financiar-administrative, care trebuie rezolvate pentru functionarea institutiei, sunt privite cu responsabilitate. Sunt remarcabile eforturile unor comunitati care, pe masura ce se incheaga si se constituie in noi parohii romanesti, se mobilizeaza pentru construirea unei biserici, sau eforturile comunitatilor mai vechi care, la un moment dat, simt nevoia construirii unei noi biserici. Nu lipsesc, insa. Nici aici disensiunile si sciziunile, existand cazuri de divizari ale unor parohii, separari si constituiri de noi parohii numai datorita neintelegerilor dintre credinciosi. Nu este lipsita de relevanta, din acest punct de vedere, existenta, in S.U.A., a doua episcopate ortodoxe romanesti.
Participarea romanilor americani la viata sociala si politica a S.U.A., precum si la actiuni de sustinere a intereselor comunitatii lor sau ale tarii de origine este, in general, lipsita de pregnanta. Sunt foarte rare cazurile in care membri ai comunitatilor romane s-au afirmat, cu succes, in viata politica locala, acestia fiind, cu regularitate, reprezentantii generatiilor mai vechi. A existat un primar de origine romana al orasului Indiana Harbor, Walter Jeorse. Unul dintre primarii orasului Cleveland, Ralph Locher, era nascut in Romania, dar din parinti americani. George Dobrea a fost presedintele Consiliului pentru Educatie din Cleveland, iar Eugen Raica este, in prezent, director al Agentiei pentru Dezvoltare Urbana din statul Michigan.
Cu atat mai dificila a fost ascensiunea in cercurile politice la scara nationala a unor americani de origine romana, cum ar fi cazul lui Martin Hoke, fost membru in Camera Reprezentantilor a Congresului S.U.A. pentru statul Ohio, a carui mama era nascuta in Romania.
Activismul redus al romanilor americani si-a pus amprenta si asupra capacitatii lor de a intreprinde actiuni eficiente pentru sustinerea propriilor interese sau a intereselor tarii lor de origine. Romanii americani au reusit, totusi, sa isi asume, in diferite etape istorice, un rol in sustinerea intereselor Romaniei, dar actiunile lor de lobby nu au fost consecvente si nu au avut decat rareori un efect important. In anumite perioade, din cauze obiective, presiunile romanilor americani asupra cercurilor politice americane s-au indreptat chiar impotriva tarii de origine.
In general, romanii americani care intra in afaceri se limiteaza la activitati de amploare redusa,

orientate cu precadere spre servicii destinate membrilor comunitatii - magazine si restaurante cu specific romanesc, agentii imobiliare, de transport sau de expediere a coletelor in Romania, medicina, avocatura etc. In ultima vreme, se remarca, totusi, din ce in ce mai mult, prezenta unor specialisti de origine romana in functii importante, in cadrul unor mari companii americane.
Exista un numar important de organizatii romanesti locale cu profil cultural, care isi propun sa contribuie la pastrarea identitatii membrilor comunitatii romane prin organizarea de evenimente cultural-artistice. Astfel de centre sau asociatii culturale isi desfasoara activitatea in zone de concentrare a romanilor americani cum sunt New York, Cleveland, Chicago, Los Angeles, San Francisco, Seattle, Atlanta, Florida. Activitatea lor este inegala si se datoreaza, de regula, pasiunii si devotamentului unui grup foarte restrans de persoane, iar frecventa evenimentelor organizate variaza foarte multe. Unele dintre ele au infiintat ansambluri folclorice, mici muzee de arta populara si istorie a comunitatii locale. Deseori, ele participa la evenimente multietnice locale. In multe cazuri, insa, in jurul lor se dezvolta sentimente de invidie si rivalitati personale, obstructionari si actiuni de discreditare din partea unor membrii ai comunitatii.
Un alt tip de organizatii locale, care isi propun un caracter de reprezentare al comunitatilor din anumite zone, il constituie asociatiile de tipul celor infiintate in Chicago (The Romanian American Association of Atlanta)sau in San Antonio (The Romanians of Texas Association). Din pacate, activitatea lor este mai mult veleitara, departe de activismul altor comunitati etnice, caracterizandu-se prin inconsecventa, amploare redusa si formalism.
Consiliul Romano-American, din sudul Californiei, cu participarea tuturor bisericilor romanesti, indiferent de confesiune, pare sa se apropie cel mai mult de tipul de organizatie reprezentativa a romanilor dintr-o anumita zona a S.U.A., prin activismul liderilor si ambitia obiectivelor propuse.
Organizatiile profesionale ale romanilor americani - Romanian Medical Society, Romanian American Lawyers' Association, Asociatia Generala a Inginerilor Romano-Americani - pot fi considerate organizatii locale, intrucat ele grupeaza un numar restrans de membri dintr-o anumita zona a S.U.A.
Printre cele mai proeminente asociatii profesionale se numara Academia Romano-Americana de Arte si Stiinte (A.R.A.) si Societatea pentru Studii Romanesti (S.R.S.), care grupeaza membri de elita ai lumii academice din Romania si S.U.A. Preocuparile A.R.A. si S.R.S. tind, insa, sa aiba un caracter conceptual teoretic, mai putin sau deloc orientat spre realizarea unor activitati de lobby direct in S.U.A. Dar fiecare dintre cele doua organizatii are capacitatea de a contribui la formarea, in S.U.A., a unei opinii privind evolutiile din Romania.
Exista si cateva organizatii ale unor grupuri etnice originare din Romania, ai caror membru sunt, de asemenea, grupati intr-o zona restransa sau intr-o anumita localitate. The Alliance of Transylvanian Saxons este organizatia societatilor de tip fraternal ale germanilor originari din Romania, care grupeaza un numar de 27 de societati din statele din Mid West. Ziarul sau, „Volksblatt", reflecta viata acestei comunitati care pastreaza legatura cu tara prin actiuni de ajutorare ale comunitatilor din zonele locuite de minoritatea germana din Romania. Congress of Macedo-Romanian Culture reprezinta un mic grup de macedo-romani din statul Connecticut, care se raporteaza cu mandrie la Romania, tara lor de origine si organizeaza activitati cu caracter cultural in Bridgeport.
Evreii americani de origine romana constituie grupul cu cea mai mare proportie de reusite individuale in viata politica sau in lumea afacerilor. O mare parte dintre evreii americani proveniti din Romania sunt atasati sentimental de Romania, iar unii dintre acestia incearca sa acorde sprijin tarii de origine, in mod individual. Afirmarea unei asociatii a evreilor americani proveniti

din Romania nu s-a realizat inca, din cauza campaniei evreilor care acuza nerecunoasterea de catre Romania a Holocaustului din Basarabia, a problemelor privind restituirea proprietatilor si a unor acuzatii - sporadice, dar puternice - privind antisemitismul in Romania.
Organizatiile nationale:
La nivel national, cea mai veche organizatie a romanilor americani, Uniunea si Liga Societatilor Romane din America, grupeaza un numar de 32 de societati fraternale din 15 state. Activitatea acestor societati este insa in declin, fiind orientata cu precadere catre organizarea de evenimente cultural-etnice si, din ce in ce mai rar, catre implicarea ceva mai activa in viata social multietnica a localitatilor lor.
Componenta lor este imbatraniti, numarul membrilor lor scade continuu, din ce in ce mai putini reprezentanti ai noilor generatii (in fapt, membri ai acelorasi familii) manifestand interes pentru continuarea acestui tip de implicare comunitara.
Segmentul de comunitate ce alcatuieste componenta Uniunii si ligii este din ce in ce mai mult afectat de „americanizare" si manifesta un interes scazut pentru problemele romanesti. In prezent, activismul organizatiei se datoreaza, in principal, unui grup restrans de persoane care persevereaza in cultivarea relatiilor cu cercurile politice din Ohio si Michigan si reuseste sa impuna atentiei acestora unele actiuni in sprijinul intereselor Romaniei (clauza natiunii celei mai favorizate, aderarea la N.A.T.O., cazul Ilascu). Ziarul Uniunii si Ligii, „America", continua sa reprezinte o voce romaneasca (desi este scris mai mult in limba engleza), bucurandu-se de prestigiul celor peste 90 de ani de aparitie neintrerupta. Editarea lui este mai mult rodul efortului personal al domnului Petre Lucaci, care i s-a dedicat mai bine de 40 de ani.
O organizatie creata recent, mai moderna si cu obiective, cel putin in intentie, mai apropiate de conceptul american de lobby este Congress of Romanian Americams (C.O.R.A.). Infiintata in anul 1990, la sugestia lui Richard Schifter - in acel moment asistent al secretarului de stat al S.U.A. - si a congresmenului Frank Wolf, care a insistat asupra necesitatii unirii organizatiilor romanilor americani intr-un comitet de actiune reprezentativ, C.O.R.A. a reunit, initial, reprezentanti ai Episcopatului Ortodox Roman, ai Arhidiocezei Misionare Romane si al Diocezei Greco-Catolice Romane.
C.O.R.A. organizeaza, anual, la Washington, intalniri ale membrilor organizatiei, in cadrul carora sunt dezbatute probleme legate de evolutiile din Romania, implicatiile acestora asupra relatiilor comunitatii romano-americane cu tara de origine si modalitati de sustinere a intereselor Romaniei in fata Administratiei si a Congresului S.U.A. Prin presedintele organizatiei, Armand Scala, care locuieste in zona Washington si poate mentine legatura cu reprezentantii cercurilor politice din capitala, C.O.R.A. reuseste, intr-o anumita masura, sa prezinte factorilor politici americani pozitia unui segment important al comunitatii romane din S.U.A., inclusiv in ce priveste sprijinul pentru Romania.
Organizatia are, insa. Unele slabiciuni care ii afecteaza eficienta. Modul selectiv in care are loc inscrierea in C.O.R.A., pe baza unei contributii financiare, restrange accesul multor romani americani la organizatie si ii diminueaza sansele de a deveni o organizatie reprezentativa. Contestarea caracterului de reprezentativitate al organizatiei si, mai ales, al presedintelui acesteia, de catre alte organizatii sau reprezentanti ai comunitatii face ca aspiratia C.O.R.A. de a deveni o organizatie a tuturor celorlalte organizatii romanesti din S.U.A. sa fie nerealista. Pe langa aceasta, organizatia este nevoita, uneori, sa se plieze la unele pozitii adoptate in cadrul Coalitiei Est-Europene (asociatie a organizatiilor grupurilor etnice central si est-europene, unde C.O.R.S. reprezinta comunitatea romano-americana), care nu corespund intotdeauna intereselor specifice ale Romaniei.

Organizatiile ce isi desfasoara activitatea prin Internet:
In ultima vreme, simultan cu dezvoltarea comunicarii prin reteaua Internet, s-au infiintat o serie de organizatii de tip nou, care utilizeaza acest mijloc de stabilire a unor legaturi cu ajutorul calculatorului. Potentialul lor de lobby este foarte important, intrucat toate institutiile politice americane au adrese e-mail, prin care pot fi contactate si prin care li se pot transmite opinii, proteste, pozitii individuale sau de grup in legatura cu anumite probleme de competenta acestor institutii.
Grupuri de romani din America si din alte tari (in primul rand Canada) au creat, la randul lor, astfel de organizatii - Romanian Lobby, Diaspora Romana - care isi propun sa sustina interesele Romaniei, in principal aderarea la N.A.T.O. Organizatia Diaspora Romana actioneaza, insa, si ca un lobby american traditional, angajand o firma de specialitate din Washington.
a gradului ridicat de coeziune al comunitatilor parohiale, numarului si repartizarii lor in teritoriu, organizarii bine structurate la nivel national. Actiunile de lobby nu constituie, desigur, obiectivul lor principal, dar exista o disponibilitate reala in aceasta directie. Sunt relevante, in acest sens, participarea celor doua Episcopate ortodoxe la activitatea C.O.R.A. si implicarea unui numar mare de biserici romanesti din S.U.A., apartinand tuturor cultelor, in campania pentru aderarea Romaniei la N.A.T.O.
Religia are un rol foarte important in societatea americana, iar ecleziastii se bucura de influenta, respect si acces la factorii politici de decizie.
Numarul statelor in care exista biserici ale romanilor americani se ridica la 27, ceea ce face, teoretic, ca un lobby coordonat al bisericilor romanesti sa aiba capacitatea de a influenta un numar majoritar de membri ai Congresului S.U.A., inclusiv 54 de senatori. O problema esentiala, dar nu insurmontabila, ramane realizarea unitatii de actiune a organizatiilor religioase ale romanilor americani.
Organizatiile religioase romanesti se pot constitui in grupuri de presiune si pot actiona sectorial, chiar in absenta unei unitati interconfesionale. Bisericile ortodoxe, prin cele doua Episcopate, reprezinta 50-60% dintre americanii de origine romana, deci pot vorbi in numele unui numar important de cetateni americani. Dioceza Greco-Catolica si bisericile membre pot exercita influenta asupra segmentului de factori politici catolici din S.U.A. si pot antrena sprijinul Bisericii Catolice din aceasta tara, deosebit de puternica. Asociatia Baptista Romana si Asociatia Bisericilor Penticostale Romane pot actiona asupra segmentului majoritar neoprotestant reprezentat de Congresul si Administratia S.U.A. Forta de persuasiune a asociatiilor neoprotestante este sporita de legaturile stranse ale acestora cu asociatiile de care tin la nivel national.
Trebuie mentionata, insa, sensibilitatea manifestata de membrii bisericilor greco-catolice si neoprotestante romane din S.U.A. fata de orice problema perpetuata sau nou aparuta in relatia dintre bisericile corespondente din Romania si Biserica Ortodoxa Romana majoritara, statul roman sau opinia publica din tara noastra. Orice astfel de problema afecteaza, instantaneu, pe romanii greco-catolici sau neoprotestanti din S.U.A., importanta ei este de multe ori amplificata, iar potentialul de lobby pro-roman se intoarce, in astfel de situatii, impotriva Romaniei.

Precizam ca datele referitoare la cifrele prezentate in aceste informatii sunt datate 2001 si pot sa nu mai corespunda cu realitatea.

{backbutton}